

[Bertel Haarder.]

Man skulle tro, at denne situation førte til, at regeringen i det mindste bremsede planerne om yderligere nyanlæg på universiteterne. Men finanslovsforslaget viser kun et svagt fald i de årlige investeringer fra 467 millioner det første år stigende til 470 det næste år og derefter svagt faldende til 400 og 373 millioner de følgende år. Byggeplanerne er tydeligt nok blevet til i en periode, hvor behovet syntes umætteligt på grund af de enorme personaleforøgelse hos det offentlige (hvor tre fjerdedele af de længstuddannede traditionelt har fundet ansættelse). I kraft af trægheden og de skabte forventninger er planerne derefter blevet overført fra finanslov til finanslov, skønt der ret indlysende er større behov for investeringer i andre dele af uddannelsessektoren og i det øvrige samfund.

Denne skævhed i prioriteringen af de offentlige udgifter må rettes op gennem en nyvurdering af alle de byggeplaner, som det endnu er muligt at ændre.

Forhåbentlig kommer der meget snart en afklaring på erhvervsuddannelsernes fremtid, således at statens udgifter på næsten en halv milliard kroner til byggeri på dette område de næste fire år ligeledes kan blive underkastet en nyvurdering i lyset heraf.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte *for*slag til folketingsbeslutning om *ejerlejligheder*, idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karlskov Jensen) (V):

Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne fremsætte *for*slag til *lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere*.

Der har i de senere år kunnet konstateres en betydelig træghed i generationsskiftet inden for jordbruget. På grund af inflationen har de unge haft svært ved at konkurrere om de udbudte brug.

Samfundet har imidlertid en meget stor interesse i, at generationsskiftet forløber normalt, idet alle foreliggende oplysninger peger i retning af, at produktionen navnlig i landbruget stiger kraftigt, når en yngre landbruger afløser en ældre. Ikke mindst den animalske produktion udvides meget stærkt, hvilket indebærer en

forøget beskæftigelse såvel i det enkelte landbrug som i forædlingsindustrien samtidig med, at valutaindtjeningen øges, idet enhver produktionsforøgelse automatisk medfører en næsten tilsvarende forøgelse af eksporten.

I øvrigt skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Annelise Gotfredsen) (KF):

Jeg skal herved fremsætte *for*slag til *lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed* med det formål at sikre statens mulighed for at informere borgerne om statens anliggender.

Forslagets vedtagelse vil medføre, at statslig information på linie med f. eks. undervisningsstoffet i radio og tv sker på statens ansvar og ikke på Danmarks radios.

Udsendelser i radio og tv er en vigtig del af den udvidede statslige information, der påtænkes. Det er af både forfatningsmæssige og praktiske grunde betydningsfuldt, at staten (vedkommende minister) har det fulde ansvar for denne informationsvirksomhed, og at den ikke kan censureres af Danmarks radios medarbejdere eller chefer.

I de regler, Danmarks radio har udarbejdet til orientering for udvalget om udvidet statslig information, hedder det om de påtænkte OBS-informationsudsendelser vedrørende love m. v.:

»OBS udsendes under programredaktørens ansvar, hvorfor Danmarks radio har redigerings- og placeringsretten. Dog bør om muligt det producerende organ kontaktes, inden redigering foretages.«

Disse regler giver mulighed for censur på Danmarks radio af statens informationsudsendelser. Således at placere Danmarks radio som en overordnet, bestemmende myndighed over for samfundets øverste organer er forfatningsmæssigt meget betænkeligt. Derfor fremsættes forslaget om, at statens informationsvirksomhed (ligesom f. eks. undervisningsvirksomhed) kan foregå uafhængigt af det ansvar og den bestemmelsesret, der i øvrigt gives Danmarks radios radiatoråd og embedsmænd ifølge radioloven.

Danmarks radio har ifølge oplysninger i betænkning nr. 787 vedrørende udvidet statslig informationsvirksomhed erklæret, at man ikke ønsker at afstå fra den endelige bestemmelsesret vedrørende denne information. Man henvi-

[Annelise Gotfredsen.]

ser bl. a. til radi-loven, og det er altså den, der her foreslås ændret, så de lovmæssige hindringer for en selvstændig statslig informationsvirksomhed gennem radio og tv fjernes på samme måde, som det er sket for undervisningsvirksomhedens vedkommende.

En vedtagelse af nærværende forslag kan være med til at sikre borgerne en bedre information om statens anliggender, og jeg skal derfor anmode tinget om en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg skal herved fremsætte forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskatning af medhjælpende hustruer).

Ved en gennemførelse af lovforslaget sikres det, at medhjælpende hustruer ved ligningen kan tillægges halvdelen af ægteparrets samlede indkomst, dog højst svarende til en normal lønindkomst (80.000 kr.).

Da næsten alle partier i folketinget har givet udtryk for at ville afhjælpe de mindre virksomheders vanskeligheder, og da nærværende forslag vil løse et af disse virksomheders væsentligste problemer, er det mit håb, at forslaget vil få en hurtig og nem gang gennem tinget.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 1. ekstra session 1975 og 24. session 1976.

(Beslutningsforslag nr. B 14. Fremsat 8/3 77. Første behandling 15/3 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil for det første meddele, at fremskridtspartiet vil stemme for forslaget til folketingsbeslutning om at tage beretningen til efterretning, men vi vil samtidig over for folketinget beklage, at man ved sessionen sidste år gjorde et brud på traditionen, idet man begyndte at udtale sig om sager, som angik et nordisk land og et ikke-nordisk land. Vi håber på, at det må være sidste gang, at Nordisk Råd eller Nordisk

Råds præsidium på den måde udtaler sig om ikke-nordiske sager.

Som sagt: vi vil stemme for beretningen, men blot håbe på, at det var en éngangsforeteelse. og at vi ikke igen oplever det.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe finder, at alle emner og alle problemer vedrørende de nordiske lande kan diskuteres i Nordisk Råd. Det gælder også de spørgsmål, man på forhånd ved man ikke kan blive enige om. Det gælder markedspolitiske spørgsmål, det gælder udenrigspolitiske spørgsmål, og det gælder alle andre spørgsmål, som vedrører et enkelt eller flere af de nordiske lande. Der er i forvejen ikke for megen interesse om Nordisk Råd, og hvis det ikke skal udvikle sig til et fuldstændig ligegyldigt debatforum, må man naturligvis kunne diskutere alle problemer af interesse for et eller flere nordiske lande i Nordisk Råd.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Hr. Stetter har lettet mig opgaven at svare på fru Kirsten Jacobsens bemærkninger. Jeg er helt enig i det, hr. Stetter sagde.

Der er en myte, som jeg gerne vil benytte lejligheden til at aflive. Den går ud på, at man ikke kan drøfte udenrigspolitiske spørgsmål i Nordisk Råd. Jeg siger udenrigspolitiske, fordi det ligger endnu længere ude end det eksempel, fru Kirsten Jacobsen nævnte, hvor der var tale om et nordisk land og et land, der var uden for Norden. Der er en myte om, at det kan man ikke, og at det bør man ikke. Det er ikke rigtigt, og de sidste 4-5 samlinger viser jo også i praksis, at det ikke er rigtigt. Da Finland i sin tid blev medlem, forelagde den daværende finske statsminister, den nuværende præsident, Kekkonen, det som et finsk ønske, som var helt naturligt, at man ikke i Nordisk Råd traf beslutninger, jeg har ikke teksten her, men jeg tror endda, man sagde om udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, og det var helt klart, at det kunne volde vanskeligheder på grund af de nordiske landes forskellige sikkerhedspolitik.

Det blev i mange år i praksis efterlevet på den måde, at man ikke drøftede udenrigspolitiske emner, heller ikke udenrigspolitiske emner, hvori Norden var indblandet, i Nordisk Råd. Det blev i stigende grad utilfredsstillende af to grunde. For det første, fordi – det var hr.